

РОЛЬ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕННЯХ В УКРАЇНІ

THE ROLE OF PUBLIC ADMINISTRATION IN SOCIAL-ECONOMIC TRANSFORMATIONS IN UKRAINE

Ключові слова: публічне управління, адміністрування, державне регулювання, економіка, суспільно-економічні перетворення.

Keywords: public administration, administration, state regulation, economics, socio-economic transformation.

Актуальність вдосконалення публічного управління в даний час обумовлена вичерпанням і досить низькою ефективністю традиційних форм державного управління, заснованих на жорсткому адмініструванні, суворій ієрархії та нейтралізації. Тенденції розвитку сучасного суспільства відображають необхідність формування нових підходів до організації та реалізації публічного управління, що підтверджується реорганізацією органів влади, вдосконаленням нормативно-правової бази для підвищення ефективності їх діяльності, розширенням переліку послуг публічних послуг, інтеграцією нових інформаційних технологій і управлінських структур у межах сформованої системи "електронного урядування". На сьогодні встановлено комплекс показників оцінювання ефективності та результативності публічного управління у різних сферах діяльності, втілений у державних програмах, дорожніх картах, планах і конкретних заходах, які характеризують роботу окремих органів української влади та її регіонів.

Дані обставини свідчать про необхідність актуалізації принципів управління за результатами, необхідності інкорпорування інструментів "управління за результатами" у систему публічного управління, що підтверджується курсом уряду України, який в якості одного з найважливіших завдань адміністративної реформи визначає необхідність впровадження в органах виконавчої влади принципів і процедур управління за результатами. На даний момент управління за результатами в Україні все ще знаходиться на стадії розвитку. Для успішного функціонування інструментів управління за результатами важливі реформаторські процеси в органах управління державою та чітка координація різних ініціатив управління за результатами. У даний час в Україні відбувається реалізація різних напрямків реформування системи виконавчої влади. При цьому кожен реалізований напрям містить не лише заходи, пов'язані з удосконаленням традиційної організації публічного управління, але й впровадженням нових, адекватних умов, що змінюються, реальних умов інструментів управління. Сьогодні об'єктивно зростають і змінюються вимоги до публічної влади в питаннях регулювання економіки та управління розвитком економічних процесів, що передбачає перегляд інструментарію публічного управління на основі включення в його склад проектних і програмно-цільових підходів, орієнтованих на гарантоване досягнення цілей розвитку.

Система публічного управління функціонує та розвивається на основі певних принципів. Дані принципи тісно пов'язані з функціями органів публічного управління та з цілями публічного управління. Кожен принцип відіграє важливу роль у формуванні системи публічного управління. Виявлені принципи не в повній мірі відображають сучасні тенденції розвитку та не враховують необхідність забезпечення єдності методичних підходів, актуальність проведення порівняльного оцінювання ефективності отриманих результатів, а також безперервне вдосконалення інформаційного забезпечення процесу управління. Даними

уніфікованими принципами необхідно керуватися при здійсненні програмно-цільового та публічного управління. Дотримання принципів єдності методичних підходів, порівняльного оцінювання ефективності отриманих результатів, а також безперервного вдосконалення інформаційного забезпечення процесу управління дозволить усунути виявлені суперечності та забезпечити інкорпорування інструментів «управління за результатами» в систему публічного управління.

На сьогодні важливо підвищити рівень реалізації сформованих стратегій розвитку країни, який залежить від рівня методичного забезпечення та обліку досягнутих та очікуваних результатів на всіх стадіях управлінського циклу по відношенні до всіх рівнів результатів державного управління. Зміни, що відбуваються в економіці і її цифруванні, що базується на бурхливому зростанні інформаційних і комунікаційних технологій, розвитку інформаційного суспільства разом з обмеженістю ресурсів публічної влади при суттєвому зростанні попиту на публічні (державні та муніципальні) послуги зумовили необхідність інформатизації публічного управління, яка полягає у розвитку інформаційних підсистем системи публічного управління та державного регулювання соціально-економічної діяльності, формуванні "електронного урядування" й "електронної держави".

Публічна влада покликана діяти перш за все в інтересах колективу. На ділі це не завжди буває так: Її часто привласнюють і використовують в своїх інтересах сили, які домінують в цьому колективі економічно, політично, ідеологічно. У певних ситуаціях вона може перетворитися в особисту владу керівника, а носії публічних повноважень колективу можуть займати позиції, прямо протилежні інтересам колективу. Але і в тому випадку, коли публічна влада діє в цілому в інтересах колективу, у органів публічної влади, її кадрового складу, службовців, керівників громадських об'єднань є також власні інтереси. В кінцевому рахунку ці протиріччя вирішуються шляхом приведення публічної влади у відповідність до волі колективу. Публічна влада відрізняється від приватної корпоративної влади, яка застосовується в непублічних колективах. Загальні соціальні інтереси і цілі породжують "загальні справи" соціального характеру, спільні громадські заходи. Органи і посадові особи, які створюються публічним колективом, покликані виражати, здійснювати і захищати його загальні, не приватні, а суспільні інтереси, на базі яких і складається публічний колектив.

Вагоме місце у публічному управлінні належить розвитку комунікацій. До її форм належать: "істинні" (чи "природні") – ті, що реально відбуваються, наприклад, вихід на ринок, досягнення високих якісних та інших стандартів, відкриття нового виробництва, зміни у структурі управління, кооперація, ліквідація у великих компаніях, тощо. Спеціальні (чи "штучні") події – ті, до яких вдаються у разі зниження інтересу споживача до компанії, її продуктів, тощо, ті які створюються спеціально, наприклад, конференції, Дні відкритих дверей, перерахування добровільних внесків до благодійних фондів, конкурси, змагання, тощо. Процес надання публічності спеціальним економічним подіям пов'язаний зі створенням певних передумов: подія планується завчасно; подія висвітлює діяльність компанії з позитивного боку; подія враховує інтереси цільових аудиторій; подія влаштовується заради того, щоб про неї повідомили, а у кращому випадку – щоб перетворити її на традицію; подія більш драматизована, ніж "звичайна" (має власний сюжет, інтригу, тощо); значну роль у події відіграють різні знаменитості; подія добре організована, доступна для спостереження, залучає глядачів та учасників; про подію завчасно інформують у засобах масової інформації; подією намагаються створити сильне, незабутнє враження; подія має стати джерелом новин; подія породжує інші – аналогічні події.

Література:

1. Бабінова О.О. Державна регіональна політика і регіональний розвиток: сучасні реалії України та європейський досвід / О.О. Бабінова. К.: Фенікс, 2011. 268 с.
2. Білозерська Т.О. Реформування публічної адміністрації в Україні як крок до європейської інтеграції. Форум права. 2013. № 2. С. 11.